

Betragtning, at der, for at den skulde træde i Kraft, skulde være Tilslutning fra Mejeriforeningernes Fællesorganisation, maa jeg paa mit Partis Vegne indtil videre tage Forbehold. Thi selv om de Foranstaltninger, som Ministeren vil træffe i Henhold til en saadan Bemyndigelse, skal have Tilslutning fra Mejeriforeningernes Fællesorganisation, mener jeg, at det alligevel ikke er Garanti nok; thi Bemyndigelsen skal jo gaa ud paa, at den højtærede Minister kan træffe alle de Foranstaltninger, der kan antages at gavne Udførselen af dansk Smør.

Hvilke Ændringer man end vil komme til i det kommende Udvalg, vil vi paa Forhaand gøre opmærksom paa, at Ordet *Tilslutning* i dette Tilfælde som i andre bør ombyttes med Ordet *Indstilling*. Det vil i øvrigt kun være i Traad med, hvad der findes i § 9 i Loven af 1911, den Lov, som dette Lovforslag, hvis det bliver til Lov, er ment at skulle være et Supplement til. Der staar nemlig der, at alle Bestemmelser vedrørende Forsøgslaboratoriets Udstillinger, tvungen Deltagelse i disse Udstillinger og de Regler, der skal gælde for dem, kan udstedes af Landbrugsministeriet efter Indstilling af Mejeribrugets Fællesorganisation, en Fællesorganisation, der den Gang bestod af Repræsentanter for de forskellige Mejeriorganisationer.

Jeg kommer nu til § 3, sidste Stykke, som indeholder Bestemmelser vedrørende Fremstilling af Fedtblandinger til Foderbrug. Jeg vil gerne bemærke, at denne Bestemmelse hører hjemme i Loven om Tilvirkning af Margarine. Nu skal denne min Bemærkning paa ingen Maade være nogen som helst Kritik overfor den højtærede Minister, for da vi havde denne Lov til Revision i Fjor, var det Spørgsmaal, Talen her er om, ikke fremme i det praktiske Liv. Bestemmelsen, saaledes som den foreligger her i Lovforslaget, er efter min Mening utvivlsomt for vidtgaaende, og den ønskede Bemyndigelse for Ministeren til at træffe alle Bestemmelser vedrørende denne Produktion og i det hele taget forbyde den, hvis han kommer til det Resultat, at den bør forbydes — enten det saa er paa Mejerierne eller hjemme paa Gaardene, at Fremstillingen af dette Kalvefoder foregaar —, bør under alle Omstændigheder ligesom de andre Bemyndigelser knyttes til en Indstilling fra Landbrugets Organisationer. Jeg er enig med Ministeren i det Princip, at Fremstillingen af saadanne Fedtblandinger ikke under nogen Form maa ske i Forbindelse med et Mejeri, men derfra og til at

give Ministeren alene Ret til at forbyde Fremstillingen af disse Blandinger er jo et langt Spring.

Princippet i §§ 4, 5 og 6 kan jeg give min Tilslutning. Dog vil det, for fuldt ud at opnaa Ensartethed i Bestemmelserne om Bøder for Overtrædelser af de forskellige Love vedrørende Salg af Mejeriprodukter, være rigtigt at nedsætte Mindstebøden til 20 Kr., som er den laveste Sats, der er fastsat i Loven om Udførsel af Tørmælk. I Bemærkningerne til Lovforslaget er Ministeriet selv inde paa, at man bør søge at faa Overensstemmelse mellem Bøderne i disse forskellige Love, og foreslaar derfor Mindstebøden sat til 50 Kr. i Traad med, hvad der er Tilfældet i Loven om Udførsel af Ost. Jeg vil, som sagt, anbefale, at man tager Skridtet fuldt ud og sætter Mindstebøden her til 20 Kr. i Traad med Loven om Udførsel af Tørmælk. Saa vil Forholdet være ens for alle Mejeriprodukters Vedkommende.

Vi fra Venstres Side er villige til at medvirke til en saglig Drøftelse af Lovforslaget, men det maa bygges op paa det principielle Grundlag, at Mejeribruget skal have Initiativet og dermed Ansvar, og dette skal gøre sig gældende gennem den Indstillingsret, som jeg tillader mig at foreslaa med Hensyn til forskellige Bestemmelser. Lovforslaget er i Modsætning til det, vi ønsker, bygget op paa dette, at Ministeren skal tage Initiativet. Det er efter min Mening afgjort urigtigt. Det er Mejeribruget, der her skal føre Udviklingen frem, og en Ministers Opgave bør her, som under andre Forhold, hvor det gælder Lovgivning vedrørende Erhvervslivet, indskrænke sig til at støtte Gennemførelsen af Foranstaltninger, som den paagældende Erhvervsgren formener at være i Produktionens velforstaede Interesse. Ud fra denne Forudsætning vil Gennemførelse af Lovbestemmelser ikke føles som Tvangsforanstaltning, i modsat Tilfælde vil en saadan Følelse let komme frem. Hvis det er Ministeren, der gennem Bemyndigelsen har Initiativet til at foretage snart det ene og snart det andet Indgreb i Erhvervslivet, vil man ude i det paagældende Erhverv føle dette som en Tvang overfor Erhvervets Udøvere.

Som Følge heraf ønsker Venstre, at Lovforslaget gennem en Udvalgsbehandling maa forandre Udseende, saaledes at det ikke er lutter Bemyndigelsesparagraffer for den højtærede Minister, der kommer til at sætte Præget paa den endelige Lov, men at Loven bliver præget af dette, at det er Producenterne, der skal have Førerskabet og dermed